

dosar nr. 2ra-1386/2018

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central, judecător: (V. Buhnaci)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău judecători: (N. Simciuc, I. Țurcanu, I. Cotruță)

Î N C H E I E R E

25 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Marin Filipciuc și Alina Filipciuc, reprezentați de avocatul Artur Țapeș,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" Societate cu Răspundere Limitată împotriva Alinei Filipciuc și Marin Filipciuc cu privire la încasarea datoriei pentru energia electrică,

împotriva deciziei din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" Societate cu Răspundere Limitată, s-a casat integral hotărârea din 23 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" Societate cu Răspundere Limitată împotriva Alinei Filipciuc și Marin Filipciuc cu privire la încasarea datoriei pentru energia electrică,

c o n s t a t ă :

La 03 octombrie 2016, ÎCS "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" SRL, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Alinei Filipciuc cu privire la încasarea datoriei pentru energia electrică.

În motivarea acțiunii, reclamanta ÎCS "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" SRL, a indicat că, la locul de consum NLC 7036914, de pe adresa raionul Orhei, satul Seliște, aparținând cu drept de proprietate/folosință consumatorului Alinei Filipciuc există datorie pentru energia electrică consumată. Datoria, care pînă la momentul depunerii cereri constituie suma totală de 1775, 92 lei, s-a format drept rezultat a neachitării facturilor de energie electrică, cu seria SV numărul 7036914130.

Reclamanta ÎCS "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" SRL, a invocat că, facturile înaintate în adresa pârâtei Alina Filipciuc, nu au fost achitate în termenul indicat, mai mult ca atît, prin preavizul expediat pârâtei, a fost informată cu privire la datoria în cauză și termenul suplimentar de achitare, menționând

totodată, că în caz de neachitare ÎCS "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" SRL, va înainta cerere de chemare în judecată cu privire la încasarea forțată a sumei restante. În pofida acestui fapt, de la pârâtă nu a fost primit nici un răspuns, ceea ce denotă că ultima intenționat încalcă prevederile legale și obligațiile sale contractuale, fapt prin care se prejudiciază material drepturile și interesele reclamantei.

Reclamanta ÎCS "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" SRL, a menționat că, actele juridice în baza cărora există datoria și anume, facturile primite spre plată, în cazul în care nu era de acord cu ele urmau să fie contestate în conformitate cu prevederile Legii Contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, în termenul legal de 30 de zile. Pârâta nu le-a contestat pînă în prezent, din aceasta rezultă că, nu și-a exprimat legal dezacordul său, cu actele juridice menționate în termenul obligatoriu de prescripție, fiind astfel implicit de acord cu ele, acestea fiind obligatorii pentru debitor.

Reclamanta ÎCS "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" SRL, a solicitat încasarea datoriei contractuale în sumă de 1775,92 lei, taxa de stat în sumă de 270 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1000 lei.

Prin încheierea din 06 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, s-a introdus în proces în calitate de copârât Marin Filipciuc, în proces intentat la cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" SRL împotriva Alinei Filipciuc cu privire la încasarea datoriei.

Prin hotărîrea din 23 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" SRL împotriva Alinei și Marin Filipciuc cu privire la încasarea datoriei, pentru energia electrică consumată în perioada 15 martie 2014-14 august 2014 în sumă de 1775, 92 lei și cheltuielilor de judecată, s-a încasat de la ÎCS "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" SRL în beneficiul Alinei Filipciuc și Marin Filipciuc cheltuielile de judecată pentru asistența avocatului în sumă de 5000 lei.

Prin decizia din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de ÎCS "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" SRL, s-a casat integral hotărîrea din 23 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, și s-a emis o nouă hotărîre, prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" SRL împotriva Alinei Filipciuc și Marin Filipciuc cu privire la încasarea datoriei pentru energia electrică, s-a încasat în mod solidar de la Marin Filipciuc și Alina Filipciuc în beneficiul ÎCS "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" SRL, datoria în valoare de 1775 lei, cheltuielile legate cu achitarea taxei de stat în prima instanță 270 lei și în instanța de apel 202,50 lei și cheltuielile legate cu asistența juridică în valoare de 1000 lei.

La 17 mai 2018, Marin Filipciuc și Alina Filipciuc, reprezentați de avocatul Artur Țapeș, au declarat recurs împotriva deciziei din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs recurenții Marin Filipciuc și Alina Filipciuc, au indicat că, nu sunt de acord cu decizia din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, o consideră neîntemeiată, deoarece nu s-a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și nu s-a constatat circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

Recurenții, au menționat că, ÎCS "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" SRL în cererea de chemare în judecată și-a întemeiat pretențiile, prin faptul expedierii în adresa pârâtei a preavizului de achitare a datoriei acumulate, care nu a fost recepționat de către Alina Filipciuc.

Recurenții Marin Filipciuc și Alina Filipciuc, au indicat că, nu au contestat facturile de plata a energiei electrice, deoarece între ei nu au fost stabilite careva raporturi juridice cu ÎCS "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" SRL referitor la prestarea serviciilor de furnizare a energiei electrice la locul respectiv de consum deoarece facturile au fost adresate lui Vladimir Cocarcea.

Recurenții Marin Filipciuc și Alina Filipciuc, au invocat că, pretențiile înaintate de ÎCS "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" SRL împotriva lor sunt nefondate, înaintate cu rea credință și contrar legislației în vigoare.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 29 martie 2018, prin scrisoarea de expediere nr. 4026 (f. d. 125), însă dovada recepționării acesteia la materialele cauzei, lipsește.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost declarat de Marin Filipciuc și Alina Filipciuc, reprezentați de avocatul Artur Țapeș, la data de 17 mai 2018, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 11 iunie 2018, în adresa intimatei ÎCS "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" SRL a fost expediat copia recursului declarat de Marin Filipciuc și Alina Filipciuc, reprezentați de avocatul Artur Țapeș, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimata, ÎCS "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" SRL, nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv, și nu a depus referință în termenul stabilit, la cererea de recurs declarată de Marin Filipciuc și Alina Filipciuc, reprezentați de avocatul Artur Țapeș.

Examinând temeiurile recursului declarat de Marin Filipciuc și Alina Filipciuc, reprezentați de avocatul Artur Țapeș, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Marin Filipciuc și Alina Filipciuc, reprezentați de avocatul Artur Țapeș, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Marin Filipciuc și Alina Filipciuc, reprezentați de avocatul Artur Țapeș, se referă la dezacordul recurenței cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Marin Filipciuc și Alina Filipciuc, reprezentați de avocatul Artur Țapeș.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Marin Filipciuc și Alina Filipciuc, reprezentați de avocatul Artur Țapeș, împotriva deciziei din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin ”Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Alinei Filipciuc și Marin Filipciuc cu privire la încasarea datoriei pentru energia electrică.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Luiza Gafton

Nina Vascan